

Streszczenie. Katecheza V. Ks. Jan Orzeszyna. Eucharystia uobecnieniem Misterium Paschalnego Jezusa Chrystusa.

„Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym” (J 6,54)

Katechizm Kościoła Katolickiego (1407) mówi: *„Eucharystia jest centrum i szczytem życia Kościoła, ponieważ włącza Kościół i wszystkie jego członki do swojej ofiary uwielbienia i dziękczynienia, złożonej raz na zawsze Ojcu na krzyżu. Przez tę ofiarę Chrystus rozlewa łaski zbawienia na swoje Ciało, którym jest Kościół”.*

Misterium odkupienia, którego dokonał Jezus Chrystus na Kalwarii, jest historycznym faktem i odbyło się w konkretnym czasie w chronologicznej historii świata. Jednocześnie śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa należy traktować jako jedno ponadczasowe wydarzenie, które trwa w czasie *kairos*, poza chronologią ludzkiego kalendarza. Z woli Jezusa w obecnie sprawowanej mszy świętej, teraz i tutaj, staje się to, co się dokonało w Wieczerniku, a potem na krzyżu. Aktualnie w czasie sprawowanej mszy świętej powtarza się ofiara Jezusa z jej skutkami, mimo że jest to już bezkrwawa ofiara. Należy pamiętać, że wszystkie te święte i Boże dzieła są sprawowane z mocą Ducha Świętego. Zatem nie można powiedzieć, że chleb, który przyjmuje się w Komunii Świętej, to „jakby” ciało Jezusa, a wino, to „jakby” krew Jezusa. Kościół katolicki uznaje rzeczywistą obecność Ciała i Krwi Pańskiej w najświętszej ofierze mszy świętej, a nie tylko jako coś symbolicznego. Istnieje też różnica co do miejsca i czasu trwania ofiary krzyżowej i ofiary eucharystycznej. Krzyżowa ofiara dokonała się w jednym dniu i na jednym miejscu świata, natomiast ofiara mszy świętej odbywa się w każdej godzinie i na całej ziemi.

Co to znaczy uczestniczyć we mszy świętej?

Należy podkreślić, że jeśli ktoś uczestniczy we mszy świętej, to dzieje się tak, jak gdyby Bóg, który umarł niegdyś za wszystkich ludzi razem, umierał znowu za każdego z osobna, za każdego, kto uczestniczy we mszy świętej. Syn Boży

duchowo umiera za każdego słuchającego mszy, podobnie jak kiedyś umarł fizycznie za cały świat. Msza święta jest nie tylko ofiarą Jezusa Chrystusa, ale też ofiarą Kościoła, ponieważ jest on Mistycznym Ciałem Jezusa. W ofiarę Jezusa Chrystusa wszyscy jesteśmy włączeni, ponieważ każdy z nas jest członkiem Kościoła. Razem z ofiarą Chrystusa w każdej mszy świętej są składane: życie ludzi, ich modlitwy, cierpienia i prace. W każdej mszy świętej, kiedy łączymy się z ofiarą Chrystusa, możemy Bogu oddać swoją wolę zachowania Jego przykazań, zwłaszcza tego najważniejszego, którym jest przykazanie miłości. Z ofiarą Chrystusa i Kościoła łączą się także ci, którzy już na zawsze odeszli do wieczności. Uczestnicząc we mszy świętej, wszyscy wierni mogą korzystać z owoców odkupienia, uczestnicząc w sposób duchowy w Misterium Paschalnym Jezusa Chrystusa. Aby móc uczestniczyć w ofierze mszy świętej z pożytkiem, tj. należycie oddać Bogu cześć i uzyskać skutecznie łaski, nieodzownie potrzeba dobrego i godnego usposobienia duszy, w tym ducha ofiarnego. Już przed rozpoczęciem Eucharystii należy wzbudzić intencję dobrego w niej uczestnictwa, ofiarowanie owoców mszy świętej za kogoś lub w jakiejś intencji, a do tego rzeczywiście pragnąć korzyści, jakie tylko można z niej odnieść, dla siebie i drugich, zarówno żywych jak i umarłych. W trakcie mszy świętej niezbędne są: wyciszenie, skoncentrowanie, nabożny szacunek, skrucha, pokora i duch modlitwy. Wierni nie mogą być tylko biernymi obserwatorami, lecz z woli Chrystusa winni być aktywnymi współuczestnikami Jego ofiary. Otrzymują łaski wysłużone na krzyżu, co więcej, otrzymują samego Pana, który daje siebie w darze człowiekowi.